

anstaltning gennemført for at faae Kommunerne og derigennem de private Interesserede til at føre Tilsynet, ønsker jeg i den Henseende at gjøre en Bemærkning, som man gjerne maa betragte som advarende, om man vil. Meningen med dette Eftersyn er selvfølgelig, at Vedkommende skulle være opmærksomme paa ethvert Sygdomstilfælde, men da de ikke ere Dyrlæger, kunne de selvfølgelig ikke sige, om det, de finde, er Noget, der betyder Noget, de kunne kun sige, at her er et Forhold, som de ønske nærmere undersøgt gennem Veterinærpolitiet. Vilde man blot sætte, at der i enhver Kommune fremkom eet saadant Tilfælde, som ønskes undersøgt, og man strax vilde meddele dette telegrafisk hele Landet over, kunde man maasse faae 1,000 Telegrammer, som sagde, at der var Noget i Veien, og saa et Par Dage efter 800, 900 eller maasse igjen 1,000 Telegrammer, som sagde, at der Intet var i Veien. Jeg tror ikke, det Billede, som kunde fremkomme paa den Maade, vilde være videre lysteligt eller heldigt, og man bør ikke medvirke til, at noget Saadant kommer i Stand. Derfor siger jeg rent ud, at det følger af sig selv, at Sandheden altid skal frem, det har altid været mit Dufte; men at et Tilfælde skal behandles en 3—4 Gange, og man saa tilsidst skal komme dertil, at der ingen Ting er i Veien, tror jeg ikke er heldigt, ikke at tale om Sensationsefterretninger osv. Saadant kan her lige saa vel som andetsteds bidrage til, at man tror, at der er something rotten i vor Svinebestand og i vor Husbestand i det Hele taget, men dette er ikke Tilfældet. Jeg er ikke Veterinær, men jeg tror dog mine Forbindelser, og jeg staar og har i en Maanedstid staaet midt i Sagen, og for mit Blik stiller det sig saaledes, at man fremdeles kan vente, at der vil fremkomme sporadiske Tilfælde. Tallet kan jo Ingen spaa om, men jeg siger kun, at saadanne Tilfælde kunne ventes, og jeg er lige saa sikker paa, at naar man griber ind og forsværer sig med alle de Midler, som staa til Raadighed og ikke skjuler Noget, kan man blive Herre over dette Forhold. Derom nærer jeg ikke den mindste Tvivl, og jeg fastholder, at Sundhedstilstanden blandt vore Svin og vort Kvæg i det Hele er gennemgaende god og kan vedblive at være det. At der maa tages alvorlig fat under de foreliggende Forhold, er en ganske anden Sag. Jeg ønsker at gjøre opmærksom paa, at denne Sygdom Dyr, Grise, til særlig Gæde angriber spæde og magre Dyr, men i ringe Grad fede Dyr. Det forekom-

mer mig derfor høist usandsynligt, at der i Markedet skulde blive salbdet den Slags virkelig fede, gode slagtede Dyr, paa hvilke der skulde slæbe nogen Sygdom eller Fare. At det er umuligt, tør jeg ikke sige, men det forekommer mig høist usandsynligt. Om man kan sikke sig som f. Ex. ligeoverfor Trikiner ved en gennemgaende sikker Rogning, tør jeg ikke sige noget afgjort om. Jeg kan kun sige, at den Sagkyndige, jeg mest maa støtte mig paa i denne Retning, udtaler, at dette er høist sandsynligt, men tør ikke sige, at det er notorisk. Jeg tror altsaa, at der næres overdrevne Begreber om den Fare, der knytter sig til slagtede, velsedede Svin. — I en Retning har man maasse her til Lands været mindre heldig, nemlig den officielle Benævnelse af Sygdommen som Svinedifteritis. Denne Benævnelse leder let Tanken hen paa, at den kan have Noget med den almindelige Difteritis at gjøre, og at en Overførelse af den til Mennesker kan befrygtes. Jeg skal i den Anledning bemærke, at efter hvad der er ophjst for mig af de bedste Rilder foreligger der endnu ikke noget Tilfælde, hvor det er godtgjort, at denne Sygdom er overført fra Svin enten til andre, større Husdyr eller til Mennesket. Forøvrigt skal jeg oplæse, hvad Dr. Bang i et Ugeskrift, hvoraf et Særtryk vil blive omdelt til de Herre, som Vilag til Lovforslaget, udtaler om dette Punkt. Han siger: „Som man vil have set, have vi her til Lands paa Grund af den store Hyppighed, hvormed saakaldte difteritiske Betændelser optræde i Tarm og Mundhule, døbt Sygdommen Svinedifteritis. Dermed er det imidlertid ingenlunde Meningen at antyde, at den skulde være i Slægt med Menneskets Difteritis, hvilket der ikke er den mindste Grund til at antage. Der vides heller ikke nogen Sunde at være iagttaget Smitteoverførelse til Mennesket. Jeg for min Del vilde egentlig have foretrukket ligesom Amerikanerne og Svenskerne at kalde Sygdommen med det mere neutrale Navn Svinepest“. Jeg har allerede sagt, at naar jeg ser paa Sundhedstilstanden i det Hele, kan jeg ikke finde Anledning til at lægge Omfærtningen af virkelig sunde og vel fedede Svin særlige Hindringer i Veien, forsaavidt man vil gaa til Udførsel af dem og kan gjøre det, idet man har Kjøbere til dem. Udførselen kontrolleres jo af det Offentlige, saa at man har Sikkerhed for, at det er virkelig sunde Dyr, der udføres. Paa den anden Side vil jeg sige, at efter min personlige Betragtning vil en lille Smule Ro og Stilstand i Forholdene egentlig ikke skade. Det følger af sig selv, at i dette Dødblik maa der blive en noget trykket Situation og noget trykkede